

GARĪGĀS DĀVANAS UN PRAVIETOJUMI

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Ap.d.2:1–11; Rom.12:6–8; 1.Kor.1:6,7; 13:9; Efez.4:11; 2.Tes.2:9,10.

ATMIŅAS PANTS:

„Ir dažādas dāvanas, bet viens pats Gars; ir dažādas kalpošanas, bet viens pats Kungs; ir dažādi spēki, bet viens pats Dievs, kas dod visas spējas visiem.”
(1.Kor.12:4–6)

Septītās dienas adventisti tic garīgo dāvanu esamībai. Šajos uzskatos neesam vienīgie. Daudzas harizmātiskās un Vasarsvētku draudzes apgalvojušas, ka savā vidū piedzīvojušas garīgo dāvanu pierādījumus, piemēram, cilvēkus, kas dievkalpojuma laikā izdveš dzīvnieciskas skaņas (kā lauvas, ēzeļi, suņi, pat vistas u.tml.), kā arī prognožu un pravietojumu izteikšanu, piemēram, kad tika pravietots, ka Dievs uzspridzinājis kosmosa kuģi „Challenger”, lai pārmācītu amerikāņus, jo šī kosmosa kuģa apkalpē bija arī kāds valsts skolas skolotājs. (Acīmredzot, kāds uzskatīja, ka Dievs nemīl valsts skolu skolotājus).

Mēs kā Septītās dienas adventisti ticam Gara dāvanai, ieskaitot pravietojumus, bet mēs arī uzskatām, ka viss ir jāpārbauda ar Dieva Vārdu. Šonedēļ, izmantojot Svētos Rakstus, aplūkosim šīs dāvanas tuvāk.

NEDĒĻAS TĒMA ĪSUMĀ:

Kāds ir garīgo dāvanu mērķis? Kā tās izpaužas? Attieksme pret dāvanu runāt mēlēs. Ko Bībelē māca par viltus dāvanām?

(Lūdzu, iepazīstieties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles studijām 17.janvārī.)

GARĪGĀS DĀVANAS

„Viņš arī devis citus par apustuļiem, citus par praviešiem, citus par evaņģēlistiem, citus par ganiem un mācītājiem.” (Efez.4:11)

Garīgās dāvanas (grieķu val. – „charismata”) tiek dēvētas par „garīgām”, jo tās dāvājis Svētais Gars, kurš katru dāvanu piešķir saskaņā ar Dieva gribu (1.Kor.12:11). Turklāt Svētais Gars tiek piešķirts kristiešiem, lai viņi šīs dāvanas spētu izprast un novērtēt (1.Kor.2:10–13).

Pāvils sarakstījis četrus garīgo dāvanu sarakstus (Rom.12:6–8; 1.Kor.12:8–10,28–30; Efez.4:11,12). Kāds ir garīgo dāvanu uzdevums? Kādēļ tās tika dotas? _____

Saskaņā ar Jauno Derību garīgās dāvanas piešķirtas, lai veicinātu draudzei uzticētās misijas piepildījumu, ietverot draudzes audzināšanu un izglītošanu, kā arī evaņģēlija sludināšanu visai pasaulei. Šo dāvanu klātbūtnei jākalpo kā pastāvīgam atgādinājumam par mūsu pilnīgo atkarību no mūsu Kunga, veicot darbu, ko Viņš mūs aicinājis darīt.

Evaņģēlijos rakstīts, ka apustuļiem garīgās dāvanas piemita jau pirms Vasarsvētkiem. Lūka 9:1 rakstīts, ka „[Jēzus] tiem deva spēku un varu pār visiem ļauniem gariem un dziedināt sērgas”, Mateja 10:8 – ka Viņš mācekļiem uzdeva: „Dziediniet slimus, šķīstiet spitāligus, uzmodiniet mirušus, izdzeniet ļaunus garus”. Tad, Vasarsvētkos, viņus piepildīja Svētais Gars un viņi runāja mēlēs (Ap.d.2:1–4). Šķiet, tas norāda, ka pastāv iespēja Svētā Gara kristību saņemt vairāk kā vienu reizi.

Kādas garīgās dāvanas saskatāmas jūsu draudzē? Kādi ir šo dāvanu augļi? Kā jūs varētu palīdzēt veicināt šo dāvanu izpausmi jūs vietējā draudzē? _____

GARĪGĀS DĀVANAS DRAUDZĒ ŠODIEN

Mūsdienās redzams, ka attiecībā uz garīgo dāvanu nemainīgumu kristiešu vidū, valda divi dažādi viedokļi. Daži uzskata, ka „uzlabojošās” dāvanas, piemēram, gudrība, zinības, mācīšana, ļauno garu izdzīšana, ticība un žēlastība ir nemainīgas dāvanas, bet „zīmju dāvanas”, piemēram, pravietošana, dziedināšana, runāšana melēs un brīnumi izzuda līdz ar apustuļu nāvi. Šo uzskatu aizstāvji apgalvo: „Zīmju dāvanām bija unikāls mērķis: nodrošināt apustuļiem pilnvaras, lai visi zinātu, ka šie cilvēki runā Dieva patiesību. Tiklīdz Dieva Vārds tika dokumentēts rakstiski, zīmju dāvanas vairs nebija nepieciešamas un tās pārstāja eksistēt.” (Džons Makartūrs, „Harizmātiskais Haoss”, 199.lpp.). Citi kristieši tic, ka draudzei līdz tā Kunga atnākšanai būs visas garīgās dāvanas.

Kas sekojošajās rakstu vietās teikts par garīgo dāvanu nemainīgumu? 1.Kor.1:6,7; 13:9,10; Efez.4:11–13. _____

Saskaņā ar Pāvila vārdiem „charismata” – garīgās dāvanas – draudzē pastāvēs līdz pat Jēzus atnākšanai, bet vai tas nozīmē, ka visas dāvanas būs klātesošas visu laiku?

Draudzes tēvs Irenejs (120.–195.gads) rakstīja par viņa laikā pastāvošajām garīgajām dāvanām. Tādējādi, saskaņā ar Ireneju, garīgās dāvanas joprojām bija saskatāmas pat mūsu ēras otrā gadsimta beigās.

Tomēr nākamo divu gadsimtu laikā draudze piedzīvoja nopietnu garīgu un teoloģisku degradāciju, un garīgās dāvanas praktiski izzuda. Reformācijas laikā, sākot ar Džonu Vaiklifu Anglijā, Dievs izmantoja reformatorus, lai atjaunotu novārtā atstāto patiesību, un viņiem pavisam noteikti piemita zināšanu, gudrības un mācīšanas dāvanas. Tomēr neviens no galvenajiem reformatoriem neapgalvoja, ka viņiem būtu piemitušas pravietiskas dāvanas. Saskaņā ar Atklāsmes 12:17 šai konkrētajai dāvanai bija atkārtoti jāparādās gala laika atlikuma draudzē.

Efeziešiem 4:12 Pāvils raksta, ka garīgās dāvanas domātas, lai „svētos sagatavotu kalpošanas darbam”. Par kādu sagatavošanu runā Pāvils un kā jūs to saskatāt mūsdienā draudzē? _____

VILTUS DĀVANAS

Kas Bībelē rakstīts par viltus dāvanām un to izcelsmi? Mat.7:22,23 2.Tes.2:9,10; Atkl.16:13,14. _____

Dieva spēkā Mozus un Ārons, stāvot faraona priekšā, koku pārvērta par čūsku (2.Moz.7:10), Nilas upi par asinīm (20.p.), pavēlēja no Nilas iznākt vardēm un pārņemt visu zemi (2.Moz.8:6), bet, izmantojot Sātana spēku, ēģiptiešu magi spēja paveikt tieši to pašu. Tomēr, sākot no trešās sērgas, ēģiptiešu magi vairs nespēja paveikt neko līdzīgu Dieva brīnumiem.

Tas liecina par divām lietām: 1) Sātans var radīt brīnumus, kas izskatās īsti; 2) Sātans var darboties tikai Dieva noteiktās robežās.

Viltus dāvanas nav tikai patieso Dieva dāvanu atdarinājumi. Tās var būt līdzīgi darinājumi, kuru avots ir Sātans.

Iepriekšminētās rakstu vietas atklāj vairākas būtiskas atziņas par viltus garīgajām dāvanām. Pirmkārt, šos viltus brīnumus var veikt tie, kas apgalvo, ka pārstāv Jēzu. Patiesi, kā Jēzus teica, daudzi centīsies veikt brīnumus, piesaucot Viņa vārdu. Bet, saskaņā ar Jēzus teikto, tie nav Viņa kalpi.

Otrkārt, notiks brīnumi, brīnumainas zīmes un sensācijas, kas būs pietiekami spēcīgas, lai daudzus pieviltu. Citiem vārdiem sakot, mums jābūt ļoti uzmanīgiem, lai neaizrautos ar atklāsmi par pārdabiskām lietām. Lai gan, iespējams, daudz tiks darīts Jēzus vārdā, tas nenozīmē, ka tā ir patiesa Svētā Gara dāvana.

Visbeidzot – Sātans cenšas darīt visu iespējamo, lai pieviltu un maldinātu pēc iespējas vairāk cilvēku, tāpēc visas parādības un brīnumi jāpārbauda ar Bībeles palīdzību. Ja tie nav saskaņā ar Dieva Vārdu, tad – lai cik iespaidīgi – bet tie nav no Dieva. Bībelei jābūt mūsu galvenajam standartam.

Kādai jābūt attieksmei pret dažādiem cilvēkiem, kas atkal un atkal izrāda dažādažādas pravietošanas, dziedināšanas un brīnumu darbus? Kādēļ jums, nevienam netiesājot, jābūt ļoti vērīgiem? Kādi jautājumi būtu jāuzdod? Kādēļ? _____

PRAVIEŠA GARA DĀVANA

Tiek uzskatīts, ka franču izcelsmes ārsts Mišels de Nostradams (1503–1566), plašākai sabiedrībai pazīstams kā Nostradams, ar vārdiem: „Londonā tiks pieprasītas taisno asinis; tie degs ar lielu uguni; tas notiks gadā ar skaitli 66”, pareģojis 1666.gadā notikušo ugunsgrēku Londonā. Īru gaišrēģis Čeiro gan 1894., gan 1911.gadā brīdināja žurnālistu V.Stedu, ka viņš 1912.gada aprīlī nosliks. 1912.gada aprīlī Steds gāja bojā uz kuģa „Titāniks”. 1956.gadā Džina Diksone publicēja savu vīziju, kurā apgalvoja, ka 1960.gadā par ASV prezidentu tiks izvēlēts Demokrātiskās partijas pārstāvis, bet viņš, pildot šo pienākumu, tiks nogalināts. 1960.gadā par ASV prezidentu ievēlēja Džonu Kenediju, un 1963.gadā pret viņu tika veikts atentāts.

Kāda ir jūsu attieksme pret šiem precīzajiem pareģojumiem, kurus izteikuši cilvēki, kam praktiski nebija nekā kopēja ar bībeliskajiem praviešiem? Jes.8:19; Ap.d.16:16; 2.Kor.11:14.

Jau kopš notikuma ar čūsku Ēdenes dārzā Sātans ir darijis visu iespējamo, lai maldinātu un pieviltu cilvēkus, izmantojot visdažādākos paņēmienus, tostarp sniedzot pareģojumus, kas piepildījušies. Tas nozīmē, ka pareģojuma piepildīšanās vēl nav garantija, ka tas ir patiess pravietojums, kas nācis no Dieva, tomēr Bībelē skaidri norādīts, ka praviešiem un pravietēm glābšanas plānā atvēlēta būtiska loma.

1.Korintiešiem 12:8–10 pravietojumi jeb pravietošana minēta kā viena no Svētā Gara dāvanām. Romiešiem 12:6 garīgo dāvanu sarakstā tā ievietota pirmajā vietā, bet gan 1.Korintiešiem 12:28–30, gan Efeziešiem 4:11 tā minēta kā otrā, uzreiz pēc apustuļu dāvanas. Kādēļ pravieša gara dāvana ir tik būtiska, ka tā ir vienīgā dāvana, kas minēta visos četros kalpošanas garīgo dāvanu sarakstos?

Pravieša gara dāvanas mērķis ir nodrošināt vēl vienu saskarsmes veidu starp Radītāju un Viņa radījumiem. Svētajos Rakstos pravietiski vēstījumi atklājuši nākotni (Dan.2), devuši padomu un pamācības ķēniņiem (Jes.7:3,4), brīdinājuši par gaidāmu tiesu (Jer.1:14–16), aicinājuši uz atdzimšanu (Joēla 2:12,13), kā arī Dieva ļaudīm kalpojuši par iedrošinājumu un mierinājumu (Jes.40:1,2).

Pravieši un pravietes bija cilvēki, kas savām paaudzēm sludināja Dieva vārdu. Pravietiskās dāvanas galvenā iezīme nebija nākotnes pareģošana (kaut arī tā bija viena no vairākām patiesa pravieša pazīmēm), bet gan – paziņot to, ko Dievs vēlējas Saviem ļaudīm pavēstīt.

GARĪGĀS DĀVANAS UN 1.KORINTIEŠIEM 14

Korintas draudzē bija daudz problēmu: šķelšanās, amorāla uzvedība, tiesāšanās ticīgo starpā, laulības problēmas, kā arī Kunga Svētā Vakarēdiena nepareiza pielietošana. Vēl viena problēma bija saistībā ar garīgajām dāvanām, īpaši par to, kā tika izmatota dāvana runāt mēlēs (1.Kor.14:1-5).

Kas bija Apustuļu darbu grāmatā minētā dāvana runāt mēlēs? Balstoties tikai uz sekojošām rakstu vietām, kādās valodās tika runāts? Ap.d.2:1-11. Kādās mēlēs runāja Korintas draudzē? 1.Kor.14:1-15.

Pielietojot principu „Raksti izskaidro Rakstus”, tas ir, sarežģītas Rakstu vietas izskaidrot, izmantojot vienkāršākas, jāsecina, ka 1.Korintiešiem 14.nodaļā minētās „mēles” bija līdzīgas tām, kas minētas Apustuļu darbos, jo īpaši tādēļ, ka abās grāmatās lietots vienāds grieķu vārds – „glossa”. Citiem vārdiem sakot, pierādījumi liecina, ka abās vietās minētā „runāšana mēlēs” bija pārdabiska spēja runāt svešvalodās. Daži uzskata, ka šī dāvana nozīmē gadījumus, kad, kādam cilvēkam runājot vienā valodā, citas valodas vai valodu pārstāvji viņu saprot. Jebkurā gadījumā, tas izslēdz parasto un populāro uzskatu par tādu „runāšanu mēlēs” kā šodien, kad cilvēki izdveš nesaprotamas skaņas un nesakarīgas zilbes.

Dievs darbojas arī caur cilvēku inteliģenci. Vai Dievs, Kurš mudināja Savus ļaudis „neplāpājiem kā pagāni” (Mat.6:7), inspirētu nesaprotamas skaņas? 1.Kor.14:12 runāšana mēlēs minēta kā zīme Vasarsvētkos neticīgajiem. Bet kā gan kāda nesakarīga runa varētu kalpot par liecību neticīgajiem? Apustuļu darbu 2.nodaļa atklāj, ka „runāšana mēlēs” nozīmē runāt istās valodās, ka šīs dāvanas nolūks bija veidot aizvien jaunas draudzes. Turklāt garīgās dāvanas tika dotas kopējās labklājības veicināšanai (1.Kor.12:7), tādējādi izslēdzot iespēju tās lietot tikai personīgam labumam, kā t.s. modernā dāvana „runāt mēlēs” tiek lietota šodien.

Neskatoties uz visiem gadījumiem, kad cilvēki, atrodoties ekstāzē, izdveš dīvainas skaņas, Bibēlē nevienā vietā nav minēts, ka dāvana runāt mēlēs būtu kaut kas cits nekā cilvēkiem zināmās valodas. Mūsdienās sastopamā „runāšana mēlēs”, dēvēta arī par „glosāliju”, nav tas pats kas Bibēlē aprakstītā dāvana runāt mēlēs.

Pārdomājiet savu ikdienā lietoto valodu! Cik daudz no pateiktā ir nozīmīgas, būtiskas sarunas un cik daudz bezjēdzīgas plāpāšanas?

TURPMĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Elenas Vaitas grāmatā „Apustuļu darbi” izlasiet nodaļu „Vasarsvētki” (27.–34. lpp.)!

„Īpašās Gara dāvanas nav vienīgie talanti, par kuriem runā līdzība. Šeit ietvertas visas dāvanas un spējas, vai tās būtu jau esošās vai iegūtās, iedzimtās vai garīgās. Tās visas jāizmanto, kalpojot Kristum. Kļūstot par Kristus mācekļiem, mēs sevi nododam Viņam līdz ar visu, kas mēs esam un kas mums ir. Šīs dāvanas Viņš atdod mūsu rokās šķīstītas un cēlas, lai tās varētu lietot Viņam par godu un par svētību citiem cilvēkiem.” (Elena Vaita, „Kristus līdzības”, 200.lpp.)

„Cilvēks, kas brīnumu darišanu uzskatīs par savas ticības pārbaudi, sapratīs, ka, izmantojot maldināšanu, arī Sātans spēj paveikt apbrīnojamas lietas, kas liksies kā patiesi brīnumi.” (Elena Vaita, „Selected messages”, 2.sēj., 52.lpp.)

„Daži no šiem cilvēkiem veic darbības, kuras dēvē par dāvanām un apgalvo, ka draudzē viņus ievietojis pats Kungs. Viņi buldurē nezināmā valodā, ko paši dēvē par runāšanu mēlēs, bet kas nav zināma nedz cilvēkiem, nedz pašam Dievam. Šādas dāvanas izveido cilvēki, kurus vada lielais maldinātājs. Fanātisms, viltus dedzība, viltus runāšana mēlēs un skaļas skaņas tikušas uzskatītas par dāvanām, kuras Dievs dāvājis Savai draudzei. Daži ar to palīdzību tikuši ļoti maldināti.” (Elena Vaita, „Liecības draudzei”, 1.sēj., 412.lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Bībeles studiju grupā pārrunājiet svētdienas lasījuma jautājumus. Kādas dāvanas saskatāmas jūsu draudzē? Kā jūs varētu veiksmīgāk izmantot to, kas jums jau ir? Vēl būtiskāk – kā šīs dāvanas tiek pielietotas?

2. Kristieši Vasarsvētku draudzē tic, ka runāšana mēlēs ir pierādījums par Svētā Gara iemājošanu cilvēkā. Saskaņā ar Svētajiem Rakstiem, kādi ir patiesie Gara piepildītas dzīves pierādījumi? Skat. Gal.5:22,23.

3. Kādas pārdabiskas parādības bieži sastopamas jūsu kultūrā un sabiedrībā? Kādas, jūsuprāt, ir šo parādību sekas? Ko jūs kā draudze varētu darīt, lai ne tikai pasargātu draudzes locekļus no maldināšanas, bet palīdzētu arī citiem ārpus draudzes apzināties šajās parādībās slēptos slepenos draudus?

4. Pārrunājiet Elenas Vaitas teikto pirmajā šī lasījumā citātā. Ko viņa domājusi, rakstot: „Šīs dāvanas Viņš atdod mūsu rokās šķīstītas un cēlas”? Par ko viņa runā? Vai cilvēki šīs dāvanas var izmantot nepareiziem nolūkiem? Pamatojiet savu atbildi.